DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS, manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis primâ mensis Aprilis, anno Domini M. DCC. LXXIII.

PRÆSIDE,

M. JULIANO BUSSON, Nosocomiorum Regiorum in Britanniâ Inspectore, Doctore Medico.

An recens natorum sanitati recubare cum matribus conducat?

I.

DUM in matris sinu reconditur infans, mucosum hunc undique ambit fluidum quo ab omnibus injuriis deffenditur & placidè crescit. Ubi vero claustra disrumpuntur, aurâ vitali fruendus, insuetos tunc experitur dolores. Etenim ex medio molli & humido, in aridum & siccum transit, unde sensus elemento insueto, nunc calido, nunc frigido, in gratè afficiuntur: aëre irritata cutis rubescit & inflammatur; hoc fluido concussi pulmones convulsivè quodam modo expanduntur, unde sanguis ad illos insuetâ adhuc ipsis ratione magnâ vi detrusus, novam obit circulationem, vasorum infarctus solvit, totamque ita turbat corporis compagem, ut innatus vel ut ita dicam centralis calor ex imis penetralibus evolutus febrim accendat quâ omnes exagitati humores undique erumpere tentant: organa enim referantur secretoria; diversæ glandulæ diversa eructant fluida; sic inguina, axillæ, pinguinosum humorem, parotides, magnam salivæ copiam effundunt. Alterno motu respirationis fit sternutatio, & ex bronchiis atque ex naribus humor viscosus ejicitur: musculi abdominales in motum perpetuum & vehementem concitati, viscera præmendo, meconiique expulsionem promovendo, crisim maximam perficiunt.

Tantis doloribus cum premitur infans, nonne repetitis ejulatibus manum auxiliatricem efflagitare videtur. Nonne natura misero succurrere jubet infanti? Omnia animantia prolem gremio materno admovent; hanc calore vitali fovent ut vivat, crescat, firmetur; cur ergo solus homo tam dulce munus deprecabitur.

I I.

UT tepidus Veris calor cujus beneficio progerminarunt vegetabilia, iifdem æque neceffarius eft ubi è finu terræ eruperunt; fic ad fanitatem & incrementum neceffarius matris calor tepidus. Totum fere effecit aquofum embrionem natura, humore enim mucofo ipfius prima rudimenta conftabant, fenfim fine fenfu partes terreas agglutinando, infantem perfecit, quem in aquis pofuit, profecto ut crefceret, & minus à corporibus ambientibus læderetur.

Sed ut tanta commoda ex humiditate emergant, ipfi calor adjungi debet, caloris enim beneficio omnia in univerfo terrarum orbe evolvuntur, fuftentantur & crefcunt, illo autem defficiente, languor & fæpiffime mors atra fupervenit. Cum tanta fit ergo vis caloris tepidi, debet in infante recens nato omni ope atque operâ promoveri. Ratione præditus homo, à brutis officia difcet. Catulos in finu recondunt canes; fub alis pullos fovent aves, & ova quæ vitæ damno infecta pepererunt, alma parens natura vere tepido tantum vel æftate evolvit. Quadrupedes lambunt catulos qui molli & humido tactu linguæ matris am mirifice delectantur, ut hanc curam ab ipfâ, tum clamore debili, tum geftibus ex pofcere videantur, unde tam feliciter moloffis lambendi prebentur à nutricibus infantes. Talibus fanè obfervationibus innixus Hippocrates lotionem tepidam infantibus commendavit.

Non nullorum populorum confuetudo noftræ opinioni refragari videtur; verum tam barbarus mos non à naturâ defumptus fuit, fed vel ab ignorantiâ vel ex malâ prudentiâ ortum duxit; inde peritiffimi viri interquos emicuit Galenus confuetudinem damnarunt populorum & imprimis gallorum qui infantes recèns natos in aquam fluviorum frigidiffimam immergebant. Sic immani ac barbarâ confuetudine debiles infantes orco demittere mens erat. Adhuc dum in Finlandia hæc viget crudelis immerfio, unde diverfi morbi noftris regionibus minime noti pullulant. Sed omnia animalia & quidem amphibia folo inftinctu ducta aquam frigidam fedulo à natis arcent illos econtra affidue gremio fovent.

I I I.

NON omnis æque recèns natis conducit temperies calida. Ignis ex ficcat fibras, humidumque radicale fubripit. Diverfa ex illius abufu noftris in urbibus exoriuntur mala. Sanguis parte fluidiori orbatus, fpiffior evadit, in minimis ftagnat vafis totumque corpus exficcatur. Ruricolarum infantes frigidum aerem igni anteponunt, benignumque calorem exercitio fibi conciliare amant.

Veftium adhuc incommodus calor noftris præfertim in regionibus ubi æquè ftragulis è lanâ confectis & hieme & æftate cooperiuntur infantes. Minus iis veftimentis fateor quam per ignem exficcantur, fed alia inde emergunt incommoda: vapore perfpirationis ita imbuuntur ut humefcant, huncque humorem ftagnatione acrem redditum, attractione quâdam, eò arctius, quò denfiora funt, confervant, eâque proprietate cutim irritant, prurigines concitant, epidemicofque morbos propagant. Talibus veftimentis laneis obrutus infans, fi frigido aeri exponatur, cutis ftatim rigefcit, repercutiuntur humores: unde convulfivæ tuffes, debilitates ftomachi, diarrheæ, & malorum omnigenum atra cohors. conducerent magis, fi ex lino tantum conficerentur, fed tunc non omne ferrent punctum, imprimis ex eo quod adhuc humidum radicale abripiant, nec fat tepidum calorem præbeant. Calor ergo maternus nullâ ratione fuppleri poteft. Illâ frui tentat infans: fi enim in eodem lecto à matre remotus cubet, ad hanc repere tentat, ab ipsâque foveri

gaudet, uſque dum calore ſibi proprio ſuſtentari poſſit. Cubatione matris ſanæ ſanitas infanti communicatur : fit quædam circulatio roris vitalis quæ poris utriuſque recepta vires vitæ in unum coeuntes utrique communicat & adauget ; quod quidem ab omnibus medicis ſi cuti præſtantiſſimum remedium vocatur. Sub levantur arthritici cum catellis cubantes. Senes cum puellis juventuti cuidam reſtituuntur, debileſque cum iis qui optimâ gaudent ſanitate corroborantur. Sic reſupinus infans ſæpius ſuget ubera matris, amorque, à phyſicis forſan pendens momentis, utrumque arctiori vinculo connectet.

I V.

NIL *natura per ſaltus* proinde infans ex loco calido & humido emergens, non debet atmoſpheram ſubire, niſi quatenus calidam & humidam : adeo calor maternus incremento favet, ut etiam intervolatilia quæ hunc non experta fuerunt ſint debiliora, morboſaque evadant, quod quidem in genioſiſſime experientiâ probavit Cl *Réaumur*. Omnibus nota eſt illius methodus pullos calore furnorum ex ovo excludere : illos ſic arte natos debiliores eſſe iis qui à matre cubati fuerant obſervavit. Etenim illi multo majori moriebantur numero, quique ſuperſtes erant ova per ſex menſes tantum deponebant dum à matribus educati per totum fere annum fœcundi eſſent.

Quorsùm vero ab animalibus deducimus exempla. Nihil in arte obſtetricâ præſtantius deprehenditur ut vita incerta recèns nato concilietur & ſervetur, quam ut matris calidis femoribus imponatur. Hic ergo calor ad incrementum per utilis quandoque ad vitam conſervandam fit neceſſarius. Apud Americanos cum Nigritæ pepererunt ſuos infantes ſinu fovent; non è lecto matris, non è casâ emergunt ante diem decimum quintum; secùs afficiuntur convulſionibus, & imprimis peculiari quâdam ſeſe in maxillâ inferiore manifeſtante.

Si animantibus recèns natis maternus calor adeo neceſſarius eſt ut robuſtiora fiant : ſi in quibusdam regionibus, & in quodam rerum ſtatu, ſine illo calore vitâ frui nequeat infans, quis aſſerere auderet multos ex noſtris, ex denegato illius uſu vitâ non fuiſſe privatos. Nonne immaniter agimus dum hiſce tenellis commodum quod natura præſtare jubet, abripimus ; imprimis cum ob puerperium mater lecto detineatur. Hoc tempore elapſo cum hoc commodo per diem frui nequeant infantuli, nonne iis de nocte concedi deberet ? Arbitror tamen mercede conductam nutricem, non hoc munus tam probe adimpleturam: ſunt enim quædam convenientiæ & ſi ita loqui detur quædam affinitates quibus uterque ſibi invicem neceſſarius evadit.

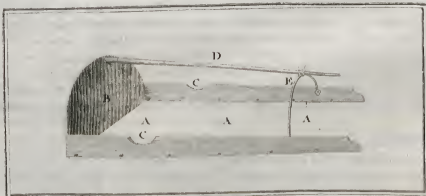
V.

OBJICIENT, ab humore perſpiratorio matris vel nutricis aerem ambientem eſſe corrumpendum, ſicque infanti noxiam allaturum. Obſervabimus primo quod non noceat perſpirationis humor niſi quatenus morbo quodam afficiatur corpus perſpirans : non infans enim ſuffocari debet, ſudoreque matris madefieri, ſed refocillari tantùm, aeremque ſpirare liberum. Nonne etiam ex notionibus chimicis illa mutua neceſſitas deffendi poteſt. In infante uberior adeſt acidorum copia, minus enim tunc humores ad animalem naturam accedunt, materni vero ad alkaleſcentiam leviter vergunt : leviter dixi, ex eo quod in eo ſtatu non nihil aceſcant, ut compertum eſt iis qui artem obſtetriciam profitentur. Nonne illa principia interſe coadunantur & neutram naturam adipiſcuntur ? Nonne animalibus eadem ac nobis perſpiratio ? attamen naturæ adverſarentur, ſi catulos à ſinu arcerent. Sed mater amore ſingulari erga natum affecta, cum hunc in gremio tenerrime foveret, dumque dulciſſimo ſomno labores ſublevare tentaret, evigilando, proh dolor!

Infantem dilectissimum ab ipsa suffocatum fuisse deprehendit ; amorem eximium execrata, jam dulci curæ vale dixit in æternum, naturamque presso pede sequi jam recusat, imo abhorret. Tristissimo hujusce generis exemplo prudentia Salomonis toti terrarum orbi emicuit, & inde benigna parens relligio, semper hominum invigilans felicitati, huic malo remedium adhibere tentavit. Sed neglectis causis quæ ad ipsam non pertinebant, effectus tantum consideravit ecclesia. Quâ vero de causâ latæ fuissent leges illæ ecclesiasticæ non rite intellexit hominum vulgus. Humanitatis sensus restringere mens ecclesiæ non fuit. Non suasit cubationem ex parte sanitatis esse periculosam. Medici munus est ad verum naturæ tramitem revocare matres, ipsisque suppeditare auxilia ne illorum amorem mæror consequatur. Jam fascias, quibus involutus infans, ne minimum quidem, liber, exerere motum, anxietatisque matrem reddere consciam, valeret, fugavit medicina recens cujus præcepta in exiguo opere enucleare tentavi, nunc melius naturæ voto obtemperata Neapolitana gens sub pœnâ corporis voluit cuicumque nutrici adesse machinam *arcuccio* Italicè vocatam tribus circiter pedibus longam, unoque tantum in parte superiori latam quâ mediante tam triste vitaretur incommodum ; hujusce simplicis machinæ figuram perita manus infrà delineavit. Sic ergo animalium instinctu ducti ratione & experientiâ suffulti, noxiarumque incommoda repulsi jure concludimus :

Ergò recens natis cubare cum matribus conducit.

Proponebat Parisiis ALPHONSUS-VINCENTIUS-LUDOVICUS-ANTONIUS LE ROI, Rothomagæus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, Theseos Autor. A. R. S. H. 1773. A SEXTA AD MERIDIEM.

A locus infantis B cervical arcuccio qui gallice *demi-berceau* posset vocari C c incisura quâ nititur mamma ut commode infanti cubato possit preberi. D axiculus super quam nutrix enixa est E arcus ferreus tres axiculos connectens.

Typis QUILLAU, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Typographi, 1773.